

Evangelhia zilei de 30 decembrie: Tinerețea profetesei Ana

Comentariu la Evangelhia din a șasea zi a octavei Crăciunului:
„Copilul creștea și se întărea, plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era asupra lui”.
Sfântul Josemaría se bucura să contemple natura leția cu care Fiul lui Dumnezeu a voit să trăiască pe pământ, sfințind toată activitatea cotidiană, adevărat drum de sfințenie.

Evangelhie (Lc 2,36-40)

În acel timp, era acolo și Ana, profetesa, fiica lui Fanuel, din tribul lui Așer. Aceasta era mult înaintată în vârstă. După ce trăise cu bărbatul ei șapte ani de la fecioria ei, era acum văduvă și ajunsese la optzeci și patru de ani. Ea nu părăsea templul, slujind zi și noapte prin posturi și rugăciuni. Venind și ea chiar la aceeași oră, îl preamărea pe Dumnezeu și vorbea despre [copil] tuturor celor care așteptau eliberarea Ierusalimului. Când au împlinit toate după Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret. Iar copilul creștea și se întărea, plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era asupra lui.

Comentariu la Evanghelie

O primă considerație, asupra unui amănunt care pare foarte secundar

În acest fragment evanghelic, este vârsta Anei. Ni se spune că împlinise deja optzeci și patru de ani. De obicei, suntem tentați să credem că cea mai bună etapă a vieții noastre este tinerețea sau perioada în care ne-am exercitat cu succes profesia și să deplângem nostalgic trecerea anilor. Putem chiar să simțim un anumit dispreț față de persoanele în vârstă, considerându-le puțin utile sau o povară. Evanghelia de astăzi ne învață exact contrariul. Cea mai frumoasă parte a vieții îndelungate a acestei femei, văduvă încă din tinerețe, are loc la sfârșitul existenței sale: întâlnirea cu Sfânta Familie și cunoașterea Mântuitorului lumii. La optzeci și patru de ani devine apostol al lui Cristos și vestește venirea Răscumpărătorului tuturor celor care așteptau răscumpărarea lui Israel. Anii mulți nu sunt un obstacol pentru a primi chemarea lui Dumnezeu și a ne împlini misiunea în lume.

După ce Maria și Iosif L-au prezentat pe Prunc la Templu, așa cum prescria Legea lui Moise, s-au întors acasă, la locuința lor din Nazaret, pentru a continua să trăiască asemenea oricărei alte familii. Sfântului Josemaría îi făcea plăcere să contemple naturaletă cu care Fiul lui Dumnezeu a voit să trăiască pe pământ, mai ales în cei treizeci de ani de viață ascunsă la Nazaret, și ne vorbea despre măreția vieții obișnuite, despre felul în care îndeletnicirile zilnice pot fi sfințite și devin un adevărat drum de sfințenie pe care pot merge creștinii obișnuiți.

Fragmentul evanghelic pe care îl contemplăm astăzi se încheie spunând că Pruncul creștea și se întărea, plin de înțelepciune, iar harul lui Dumnezeu era asupra Lui. Aceasta este rugăciunea pe care o adresăm Domnului pentru fiecare dintre noi, la încheierea acestei contemplații: ca Duhul Sfânt să ne

întărească în încercări și să ne
lumineze gândurile cu înțelepciunea
Sa, pentru a valorifica din plin
harurile bogate pe care le primim de
la Domnul.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Shutterstock

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-30-decembrie-
tineretea-profetesei-ana/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-30-decembrie-tineretea-profetesei-ana/) (21.03.2026)